

ČESKÁ REPUBLIKA

**ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY**

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudcem JUDr. Petrem Indráčkem v právní věci žalobkyně **T. R.**, zastoupené JUDr. Stanislavem Grossem, advokátem se sídlem Praha 8 – Karlín, Sokolovská 24/37, proti žalované **České správě sociálního zabezpečení** se sídlem Praha 5, Křížová 25, o žalobě proti rozhodnutí ze dne 4.9.2008, **o zamítnutí žádosti o plný invalidní důchod,**

t a k t o :

I. Žaloba **s e z a m í t á .**

II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

III. Návrh žalobkyně, aby advokát JUDr. Stanislav Gross byl zproštěn zastupování žalobkyně v této právní věci a aby žalobkyni byl ustanoven jiný právní zástupce z řad advokátů, **s e z a m í t á .**

IV. Odměna advokáta JUDr. Stanislava Grosse **se určuje částkou 20.566,- Kč**, která bude proplácena z účtu Krajského soudu v Ostravě ve lhůtě 60-ti dnů od právní moci tohoto rozhodnutí.

O d ů v o d n ě n í :

Rozhodnutím ze dne 4.9.2008 číslo X žalovaná Česká správa sociálního zabezpečení zamítla žádost žalobkyně o plný invalidní důchod pro nesplnění podmínek ust. § 38 zákona č. 155/1995 Sb. v platném znění s odůvodněním, že žalobkyně podle posudku Okresní správy sociálního zabezpečení ve Frýdku-Místku ze dne 21.8.2008 není plně invalidní, neboť z důvodu

dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla její schopnost soustavné výdělečné činnosti pouze o 50%.

Proti uvedenému rozhodnutí podala žalobkyně včasnou žalobu, ve které nesouhlasila s posouzením svého zdravotního stavu a poukazovala na to, že v roce 1974 utrpěla úraz s trvalými následky. Od té doby pobírá částečný invalidní důchod, který jí byl v roce 1997 odňat a posléze opětovně přiznán. V roce 1978 jí byl přiznán průkaz TP a v roce 2003 ZTP. Zamítavé rozhodnutí o její žádosti o plný invalidní důchod neodpovídá jejímu zdravotnímu stavu.

Krajský soud provedl důkaz napadeným rozhodnutím žalované ze dne 4.9.2008 číslo X, připojeným posudkovým spisem žalobkyně vedeným u OSSZ ve Frýdku-Místku a posudkem posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí ČR (dále jen „PK MPSV ČR“), pracoviště Ostrava ze dne 29.10.2009, doplňujícím posudkem téže posudkové komise ze dne 30.3.2010 a dalším doplňujícím posudkem ze dne 17.6.2010, dalším posudkem PK MPSV ČR, pracoviště Hradec Králové ze dne 11.11.2011, žalobkyní předloženými lékařskými zprávami a poté dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.

Z hlediska skutkových zjištění vyplývajících z připojeného posudkového spisu žalobkyně vzal v daném případě krajský soud za prokázáno, že žalobkyně o plný invalidní důchod požádala dne 5.12.2007. Na základě žádosti o přiznání plného invalidního důchodu posoudil zdravotní stav žalobkyně lékař pověřený vypracováním posudku pro OSSZ ve Frýdku-Místku dne 26.6.2008 se závěrem, že pokles schopnosti soustavné výdělečné činnosti žalobkyně činí dle kapitoly XV., oddílu F, položky 3, písm. b) přílohy č. 2 k vyhlášce č. 284/95 Sb., v platném znění 50%. Na základě tohoto posudkového hodnocení vydala žalovaná napadené rozhodnutí, kterým, jak shora uvedeno, žádost žalobkyně o plný invalidní důchod zamítla.

Jelikož rozhodnutí soudu v daném případě, kdy se jedná o dávku důchodového pojištění podmíněnou nepříznivým zdravotním stavem občana a jeho dochovanou pracovní schopností je závislé především na odborném lékařském posouzení, vyžádal krajský soud odborný lékařský posudek PK MPSV ČR, která je k podání tohoto posudku povolána přímo ze zákona podle ust. § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb. v platném znění. Z posudku posudkové komise v Ostravě ze dne 29.10.2009 krajský soud zjistil, že vycházela při jeho vypracování ze zdravotní dokumentace žalobkyně vedené praktickou lékařkou MUDr. J.K. a jejího nálezu ze dne 16.1.2008, z nálezů MR CTh páteře ze dne 20.1.2008, EMG MUDr. V. ze dne 6.8.2008, EMG Třinec ze dne 22.2.2008, MR CTh-L páteře z března až května 2008, neurologických nálezů nemocnice Třinec Podlesí z roku 2008 a z úplné zdravotní dokumentace OSSZ ve Frýdku-Místku. Jako rozhodující zdravotní postižení uvedla posudková komise v případě žalobkyně bolestivý páteřní syndrom při degenerativních změnách a stavu po úrazech páteře s recidivující projevy nervového a svalového dráždění prokázanými EMG, s insuficiencí svalového korzetu a podstatným snížením celkové výkonnosti organismu. Tento stav odpovídal příloze č. 2 k vyhlášce č. 284/1995 Sb., v platném znění kapitole XV., oddílu F, položce 3, písm. b), dle které pokles schopnosti soustavné výdělečné činnosti ohodnotila PK MPSV ČR 40% i s přihlédnutím k ostatním zdravotním postižením. Ostatními zdravotními postiženími uvedla posudková komise v diagnostickém souhrnu

močovou inkontinenci, WPW syndrom (syndrom preexcitace) s paroxysmální supraventikulární tachykardií, stav po virové hepatitidě s perzistující hepatitidou, chronická pankreatitida a eufunkční nodózní strumu. Ke dni vydání napadeného rozhodnutí žalované 4.9.2008 byla žalobkyně toliko částečně invalidní v souvislosti s utrpěným úrazem ze dne 24.4.1974. Žalobkyně byla schopna výkonu práce s využitím kvalifikace a praxe jako administrativní pracovnice a o úplný výpadek pracovních funkcí se nejednalo.

K podaným námitkám žalobkyně byl vyžádán doplňující posudek PK MPSV ČR, pracoviště Ostrava, jehož úkolem bylo vyjádření, proč hodnotila PK nejzávažnější zdravotní postižení žalobkyně jako „kořenový syndrom“, když již v letech 1992 a 2000 byla u žalobkyně konstatována „kořenová léze“. Posudková komise na to vypracovala první doplněk ke svému posudku dne 30.3.2010, v němž uvedla, že při vydání posudku vypracovaného k datu napadeného rozhodnutí žalované vycházela z nejbližší objektivizace zdravotního stavu žalobkyně, tedy z neurologického nálezu a EMG vyšetření neurologa MUDr. V. ze dne 6.8.2008. Léze nervového kořene nebyla jednoznačně prokázána klinickým ani EMG vyšetřením a dodala, že nález nemá charakter míšní léze, ačkoliv nelze vyloučit případné radikulární změny v oblasti kořene L4 a L5 vpravo. PK MPSV ČR v Ostravě hodnotila stav jako bolestivý páteřní syndrom a dodala, že nepřezkoumávala s ohledem na dlouhý časový odstup EMG nálezy a posudky z minulých let. Opakovala závěr, že zdravotní stav žalobkyně odpovídá částečné invaliditě.

Druhý doplňující posudek byl posudkovou komisí MPSV ČR, pracoviště Ostrava podán dne 17.6.2010 a i v něm posudková komise setrvala na svém závěru, že k datu vydání napadeného rozhodnutí žalované 4.9.2008 byla žalobkyně částečně invalidní následkem úrazu ze dne 24.4.1974. V tomto doplňujícím posudku PK uvedla, že zdravotní stav žalobkyně byl dostatečně objektivizován (míněno při vypracování posudku ze dne 29.10.2009), jelikož byly k dispozici výsledky vyšetření MR celé páteře z roku 2008, včetně EMG vyšetření MUDr. V. ze srpna 2008. Ve zdravotní dokumentaci není založen výsledek rtg bederní páteře, proto se posudková komise nemůže přesně vyjádřit ke stupni snížení prvního bederního obratle. Z ostatních zobrazovacích a EMG vyšetření nevyplynul významnější známky útlaků nervových struktur, které by měly vliv na postižení funkce pohybového ústrojí. Snížení obratle samo o sobě nemá pro posouzení invalidity v tomto případě význam, neboť je nutno vycházet z funkčního nálezu. Ani snížení prvního bederního obratle cca o jednu polovinu, jak udávala žalobkyně, by nevedlo k uznání plné invalidity. Nutno dodat, že uvedený druhý doplňující posudek byl podán k námitkám žalobkyně ze dne 3.4.2010.

Pro opakované další námitky žalobkyně, ohledně dosavadního stavu dokazování uvedenými posudky, krajský soud vyžádal pro srovnání posudek posudkové komise MPSV ČR, pracoviště v Hradci Králové. Z tohoto posudku ze dne 11.11.2011 krajský soud zjistil, že obsahuje stejný diagnostický souhrn onemocnění a zdravotních omezení žalobkyně, jak uvedeno v předchozích posudcích posudkové komise MPSV ČR, pracoviště Ostrava. Posudek obsahuje obsáhlý seznam jednotlivých nálezů dokumentujících zdravotní stav žalobkyně, včetně výsledků přešetření žalobkyně v této posudkové komisi odbornou neuroložkou. Také tato posudková komise považovala za rozhodující příčinu

dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobkyně bolesti zad krční, hrudní a bederní páteře při degenerativních a poúrazových změnách s prokázaným lehkým až středně těžkým postižením kořene v oblasti L5/S1 oboustranně dle EMG vyšetření, klinicky s poruchou statodynamiky páteře, s poruchou citlivosti v dermatonu L5 a oslabení extence palce oboustranně. Procentní míru poklesu schopnosti soustavné výdělečné činnosti žalobkyně stanovila posudková komise podle kapitoly XV., oddílu F, položky 3, písm. c) přílohy č. 2 k vyhlášce č. 284/1995 Sb., ve znění účinném k datu vydání napadeného rozhodnutí žalované, 40%. Posudková komise MPSV ČR, pracoviště Hradec Králové se v posudkovém odůvodnění vyjádřila k doloženým EMG vyšetřením prováděným různými pracovišti od roku 1992. Z těchto vyšetření lze stanovit, že u žalobkyně se jedná o zjištění radikulopatie v oblasti L5/S1 bilaterálně a doložený nálezn lze hodnotit spíše jako lehký maximálně až středně těžký. Tento stav však nic nevypovídá o jednoznačné příčině zjištěného nervosvalového dráždění. Posudkově významnější postižení vylučují objektivní klinické nálezy i MR vyšetření páteře. Výše uvedené posudkové hodnocení provedla PK dle doložených neurologických nálezů a vyšetření při jednání a hodnotila postižení páteře na dolní hranici procentního rozpětí citované položky pro objektivizované lehké až středně těžké funkční postižení se zohledněním pracovní kvalifikace žalobkyně. K dalším námitkám žalobkyně uvedla, že v podkladové dokumentaci nebylo objektivizováno termodynamicky významnější selhávání srdce, těžké omezení srdeční výkonnosti, a že se tedy nelze jednoznačně vyjádřit k příčinám subjektivně udávaných kolapsových stavů. K udávaným dyspeptickým obtížím žalobkyně PK uvedla, že nebylo objektivizováno posudkově významné postižení funkce slinivky břišní a nebyly objektivizovány poruchy výživy, příznaky malabsorbce. Také posudková komise MPSV ČR, pracoviště Hradec Králové uzavřela, že zdravotní stav žalobkyně k datu 4.9.2008 odpovídal částečné invaliditě následkem úrazu ze dne 24.4.1974.

Krajský soud v souladu s ust. § 75 odst. 1 s.ř.s. při přezkoumávání napadeného rozhodnutí žalované vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl dán v době rozhodování žalované správního orgánu. Přitom dospěl k závěru, že žalobkyně k datu vydání napadeného rozhodnutí 4.9.2008 nebyla plně invalidní. Podle ust. § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., ve znění účinném do 31.12.2009 je totiž pojištěnec plně invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla jeho schopnost soustavné výdělečné činnosti nejméně o 66% nebo je schopen pro zdravotní postižení soustavné výdělečné činnosti jen za zcela mimořádných podmínek. Uvedené podmínky však žalobkyně k datu vydání napadeného rozhodnutí žalované neplnila, neboť pokles schopnosti soustavné výdělečné činnosti u ní činil 40% a taktéž nebyla schopna pro zdravotní postižení této soustavné výdělečné činnosti jen za zcela mimořádných podmínek. Tento závěr jednoznačně vyplývá z citovaného posudku PK MPSV ČR, pracoviště Hradec Králové o jehož úplnosti, správnosti a přesvědčivosti nemá krajský soud důvodu pochybovat. Posudková komise posuzovala zdravotní stav žalobkyně ve složení z posudkového lékaře a dalšího odborného lékaře – neurologa, tedy lékaře z oboru nemoci, jež je dominantní v dlouhodobě nepříznivém zdravotním stavu žalobkyně. PK MPSV ČR řádně zhodnotila úplnou zdravotní dokumentaci žalobkyně a vycházela také z vlastního zjištění při vyšetření žalobkyně při svém jednání. V neposlední řadě se ztotožnila s posudkovým závěrem PK MPSV ČR, pracoviště

Ostrava, která zdravotní stav žalobkyně a míru poklesu soustavné výdělečné činnosti hodnotila v podstatě stejnou měrou tohoto poklesu jen s tím rozdílem, že použila hodnocení uvedené pod písm. b) citované položky.

Žalobkyně podáním ze dne 31.5.2012 mimo jiné namítala narušení důvěry mezi ní a ustanoveným právním zástupcem JUDr. Stanislavem Grossem, což odůvodnila tak, že „V současné době zjistila závažné skutečnosti veřejné dostupné na internetu ve spojitosti tohoto právního zástupce s Třineckými železárnami, a.s., který soudu nikde a nijak nesdělil. Skutečnosti mající zásadní vliv na projednání celé této věci, kdy dle serveru wikipedie je spojen s kauzou akcií Moravia Energo propojených na Třinecké železářny, a.s.“. Podle žalobkyně takto dochází k neoprávněnému ovlivňování, že v této věci ji JUDr. Stanislav Gross nebude zastupovat ani nezastupuje v souladu s jejími právy, ale hájí především svůj zájem ve spojitosti s Moravia Energo, o čemž dle zákona o advokacii měl tuto skutečnosti on sám sdělit soudu hned v prvopočátku a následně v přímém odvolání k její žádosti o zproštění. V dalším textu podání se žalobkyně zmiňuje o těžkém pracovním úrazu utrpěném v roce 1974 v Třineckých železárnách. Z takto uváděných důvodů žalobkyně se krajský soud neztotožňuje s jejím názorem, že jsou způsobilé narušit důvěru mezi žalobkyní a jejím právním zástupcem, a že jsou důvodem pro to, aby byl právní zástupce žalobkyně zproštěn povinnosti jejího zastupování a byl jí ustanoven jiný zástupce z řad advokátů (což by v této právní věci byl již v pořadí třetí ustanovený zástupce z řad advokátů žalobkyně).

Jelikož žalobkyně k datu 4.9.2008 neplnila zákonné podmínky plné invalidity, k uvedenému datu nebyla plně invalidní, a proto jí plný invalidní důchod nenáležel. Žalovaná tedy nepochybila, když napadeným rozhodnutím její žádost o přiznání plného invalidního důchodu zamítla.

Na základě výše uvedeného krajský soud v souladu s ust. § 78 odst. 7 s.ř.s. žalobu zamítl, neboť není důvodná.

Závěrem krajský soud poznamenává, že při posledním jednání žalobkyně předložila soudu přípis ze dne 3.6.2012 nazvaný „Trestní oznámení na padělání lékařských nálezů a zpráv s účelem, aby Třinecké železářny, a.s. nemusely vyplácet ztrátu na výdělku s propojením na soudce JUDr. Čestmíra Konopíčka, který 10-letými průtahy v řízení 16C 166/2003 napomáhal zakrývat tuto trestnou činnost“. Žalobkyně navrhovala, aby do doby vyřešení uvedeného trestního oznámení bylo toto soudní řízení přerušeno. Tomuto jejímu návrhu krajský soud nevyhověl, neboť výsledky šetření uvedeného trestního oznámení nemohou nijak ovlivnit řízení o přezkoumání žalobou napadeného rozhodnutí o plném invalidním důchodu žalobkyně, kdy navíc skutečnosti v tomto trestním oznámení se týkají problematiky nároku žalobkyně ve věci náhrady za ztrátu na výdělku z titulu utrpěného pracovního úrazu.

Žádnému z účastníků nebylo přiznáno právo na náhradu nákladů řízení, neboť žalobkyně v řízení úspěšná nebyla a žalovaná na jejich náhradu nárok ze zákona nemá (ust. § 60 odst. 2 s.ř.s. a ust. § 118d zák.č. 582/1991 Sb. v platném znění).

Odměna zástupci žalobkyně JUDr. Stanislavu Grossovi byla stanovena dle vyhlášky č. 177/1996 Sb. za šest úkonů právní pomoci po 500,-Kč a šest režijních paušálů po 300,-Kč. Dalšími náklady bylo cestovné osobním automobilem z Prahy do Ostravy a zpět, tj. náhrada za spotřebu pohonných hmot, opotřebení vozidla a náhrada za ztrátu času – 2krát 6.169,- Kč, tj. 12.338,- Kč. S připočtením 20% daně z přidané hodnoty činily celkové náklady právního zástupce žalobkyně 20.566,- Kč, které mu byly přiznány v souladu s vyhl. č. 177/1996 Sb. a vyhl. č. 377/2010 Sb.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně ve lhůtě dvou týdnů ode dne doručení jeho písemného vyhotovení, a to písemně, ve dvojím vyhotovení. Podmínkou řízení o kasační stížnosti je povinné zastoupení stěžovatele advokátem, pokud stěžovatel sám nemá vysokoškolské právnické vzdělání.

V Ostravě, 4. října 2012

JUDr. Petr Indráček